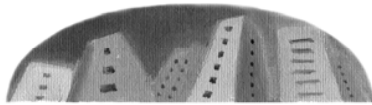

Најдобраи кинеска лиџераиџура за деца

Кин Венгун
БРАТУЧЕД МИ ДОАГА

 海豚出版社
DOLPHIN BOOKS
 中国国际出版集团

МАКЕДОНИЈА
лиџера

ЖЕНСКИ РАБОТИ

Лин Сиаомеи требаше да стане главен уредник на списанието „Прирачник за девојки.“ Откако веста беше објавена во училишното списание и во студентскиот кампус, настана „голема врева“ околу списанието. Каде и да одеше, често ја прашуваа: „Значи, ти си познатата Лин Сиаомеи?“

Лин Сиаомеи реши магазинот „Прирачник за девојки“ да има по осум страници. Првата тема на магазинот беше насловена како „Женски афери.“ Откако тие новости беа пуштени во јавноста, се пријавија многумина доброволци соработници. Ваквиот феномен беше топло поздравен од страна на уредникот на училишното списание, Сиао Баицаи. Таа лично се сретна и разговараше со Сиаомеи. Таа се пожали дека нејзините уредници на почетокот работеле макотрпно, а дека сега се појавило неединство. Кога избраните статии не биле во доволен број за да може да излезе првото издание на списанието, таа морала да пишува самата со цел да ја пополни бараната бројка. Еднаш дури морала самата да напише седум статии. Со цел нејзиното име да не се појавува на, речиси, секоја од статиите, таа морала да користи псевдоними. Од вкупно шест кои ги употребила, два биле посебно интересни: авторот на статијата „Машки стапалки“ се викал Храбриот Пливач од Плажата, а авторот на статијата „Девојките се поинакви“ бил познат како Елегантната и Свирепа Дама. И двете имиња си имаа некаква логика во однос на нивното потекло, но, очигледно, немала доволно време да истражува од каде токму тие се појавиле во нејзината глава.

Лин Сиаоми добиваше најразлични предлози и содржини за нејзините статии. Една девојка напиша дека често во своите соништа гледала сверови; во согласност со нејзината психолошка книга што ја поседувала, тоа означувало дека не била задоволна од нејзиниот љубовен живот или дека дотогаш не се заљубила во никого. Потоа, девојката запраша како можат да се толкуваат соништата. Некоја друга предложи да се пишува за љубовните врски кои се случуваат во кругот на кампусот и праша: Дали, прво, е добро да се започне како познаници во клас, па да се стане добар пријател со одредена личност која ни се допаѓа, за на крајот, тоа да прерасне во врска помеѓу момче и девојка? Се појави и уште еден предлог кој можеше да биде предмет за креирање сериозна дискусија: може ли најраниот бакнеж да започне вака – кога сопругот не ѝ дозволува на жена си да пие вино, така што секогаш тоа да го проверува преку нејзините усни, кога се враќа од работа?

Една можна соработничка потпиша со псевдонимот „Помала сестра од средното училиште Џуниор Фрешмен“ замоли за следното: Ве молам кажете му на господин Хуангхе да не им верува на гласовите. Таа објасни дека нејзиниот професор по физичко образование ѝ е драг, но тоа е така, само затоа што многу ја потсетувал на нејзиниот вујко и затоа што со него можела отворено да разговара. Но, некои девојки од нејзиното училиште рашириле гласови дека таа е, всушност, заљубена со својот професор. Таа никогаш не би признала такво нешто. Од друга страна, се плашела дека таквите гласови може лесно да стигнат до ушите на господинот Хуангхе. Тоа, сигурно, би предизвикало тој да го смени односот спрема неа и да се оддалечи, па поради таквата помисла – таа секогаш плачела неутешно.

Во една порака, под името „Насмеана Роба“, една девојка признала дека станала многу себична за разлика од порано. Таа била во врска со одредено момче, но тоа го правела само за да покаже дека била шармантна.

Најсреќниот момент за Сиаоми беше големата поддршка што ја добиваше од „сестрите“ од втора година. Нејзината најдобра пријателка Ѓиа Меи ѝ испрати текст со наслов „Сина меланхолија“. Тоа беше мала приказна. Момче и девојка биле заедно и биле среќни. Но, еден ден девојчето дознало дека момчето ја заборавило и дека веќе не му недостига. Причината била во тоа што момчето станало опседнато со интернет. Дури си нашол и сајбер девојка за врска, со неа основал сајбер семејство и се грижел онлајн за свои сајбер деца. Девојката не престанувала да плаче. Сметала дека ќе била повредена многу помалку доколку станувало збор за реална девојка што ѝ го презела момчето, отколку вака. Бидејќи, според неа, момче кое се заљубило преку интернет сега, сигурно, има скаменето срце и веќе не е она во кое таа дотогаш била заљубена. Таа постојано се чувствувала депримирано, а нејзините очи го загубиле животниот сјај...

Ху Цадие, исто така, испратила писмо. Таа поседувала цела папка со психолошки тестови на нејзините другари и другарки од класот кои ја одредувале психолошката возраст на секој од нив поединечно. Изненадувачки, но некои од нив поседувале интелигенција еднаква на човек кој има 69 години, додека нејзината, покажувала само 36 години. Најчудниот случај била некоја девојка по име Ѓиа Меи. Првото тестирање покажало дека таа се наоѓа на возраст од 12 години, а за да биде уште почудно, вториот пат како да имала девет години.

Најнеочекуваната пошта пристигнала од Ѓиан Јапинг. Во него била раскажана приказната за млада девојка која

живеела на стар селски пат во трошна куќа заедно со нејзината тетка. Звучело како пријатно место, но било многу мало и неуредно. Кревет, креденец и мала маса којашто служела за јадење и пишување, биле единствените предмети во домот. Имало само мал слободен простор во средината на куќарката. Кога ќе се уморела од пишување на домашната задача, девојчето сакала да може малку да одмори да го протегне вратот на некое добро место. Ако сакала да се испружи, половина од нејзиното тело се спуштало под масата, а понекогаш и се одмарала потпирајќи се на потпорното ситче кое се наоѓало под рамката на прозорецот. Она што било уште полошо, била постојаната бучава што доаѓала однадвор. Повеќето нивни соседи ги продале своите имоти и се преселиле. Новите жители се занимавале со свои бизниси. Преку денот останувале дома, а работеле навечер. Брчење на мотори, гласно зборување, бучава од пили, сето тоа секојдневно му пречело на девојчето. Сиромашната средина имала големо влијание врз формирањето на некои ставови кај девојчето, како и врз нејзините морални и социјални вредности.

„Прирачникот за девојки“ доживеа голема популарност по првото издание. Но, тоа имаше и спротивен ефект. Во прва година, Џанг Феифеи го отвори прашањето за невообичаено поврзување на приказните од магазинот со личните доживувања на читателите. „Кога првпат го читала, таа поверувала дека приказната на Ѓиа Меи е, всушност, нејзино стекнато доживување. Таа рече дека Ѓиа Меи имала врска со момче по име Лин Дији од Ш-3 во средното училиште. Таа, нивната приказна ја нарече „Љубов со сино пенкало“. По второто читање, Џанг Феифеи изнесе дополнителни информации. Таа рече дека психолошкиот тест на Ху Цаиде покажал дека таа се